

siger: Det her går rigtig godt, det er regeringens skyld, at det går så godt, det er regeringens ansvar, så er det jo der, hvor vi kommer ud i de internationale målinger med, at vi klarer os rigtig godt.

Når man ser på forklaringerne på, hvorfor vi klarer os så godt, også i de internationale analyser, er det jo de samme forklaringer som for de andre nordiske lande – det er på grund af vores rigtig gode velfærdssystem, det er på grund af vores rigtig gode demokrati, det er på grund af, at vi har en høj grad af lighed, en meget lav magtdistance. Vi har meget tidligt udviklet en bæredygtig politik, der har gjort meget for miljø, vedvarende energi osv. Vi har folk, der er dygtige og kreative, kan tænke selv, tør tage ordet. Nogle, der er rigtig gode til rundbordspædagogik, har vi også. Alle de her ting, som er forklaringer på, at vi klarer os rigtig godt internationalt, er alt det, som regeringen er i fuld gang med at fjerne, er i fuld gang med at underminere.

Derfor er det måske ikke så mærkeligt, at regeringen ikke rigtigt vil stå ved de dårlige ting, som er resultatet af regeringens politik. Regeringen siger hver gang, at det ikke er dens ansvar, at uligheden vokser, det er ikke dens ansvar, at der er problemer i ældreplejen, det er ikke regeringens ansvar, at der er problemer med fødevarerkontrollen osv.

Men regeringen har jo sat sig nogle store politiske mål og er i fuld gang med at føre dem ud i livet. Der er målet, som vi har hørt flere gange i dag i debatten, om, at der skal blive en voksende forskel på det offentlige og det private forbrug, så det private forbrug vokser langt, langt mere end det offentlige. Der er gennemført en kommunalreform, som er den største reform i Danmarkshistorien, og hvortil eksperter har sagt, at de eneste internationale eksempler, de kan finde, der ligner, er New Zealand og Margaret Thatchers England. Og der har man jo set, hvordan det gik i de lande, hvad læren var.

Kl. 22.45

Men regeringen vil ikke tage ansvaret for konsekvenserne af de reformer, den vil gennemføre. Den siger, det er nogle andres skyld, når reformerne giver det resultat, som man har kunnet se af tilsvarende reformer andre steder, og som er den eneste logiske følge, for når man gør nogle folk meget fattigere ved at tage en del af deres ydelser og gør andre folk meget rigere ved at lade dem få nogle store skattelettelser og ved ikke at beskatte de store værdistigningerne i boliger-

ne, bliver der øget økonomisk ulighed. Men regeringen siger: Det er ikke vores ansvar. Den har bare gennemført politikken, men det er åbenbart ikke dens ansvar, at følgerne bliver, som enhver kunne forudse.

Statsministeren vil helst ikke tale om, at det går dårligt i kommunerne. Hvis det endelig kommer til en indrømmelse af, at der sker nogle forkerte ting i kommunerne, er det alt sammen kommunernes skyld. Men når kommunerne her i foråret har været tvunget til at genåbne deres budgetter og har været tvunget til at skære ned på ældrepleje, på børnepasning og på skoler, er det altså ikke, fordi kommunalbestyrelserne har haft lyst til at lave de nedskæringer. Nej, det er finansministeren og hr. Kristian Thulesen Dahl, der har gennemført et indgreb og dikteret, at kommunerne skulle lave de nedskæringer, så jeg har altså meget vanskeligt ved at se andet, end at det er regeringen og Dansk Folkepartis ansvar. Det kan ikke være kommunalbestyrelsernes ansvar, at de er blevet pålagt at genåbne budgetterne og lave nedskæringer.

Statsministeren talte i sit indlæg hånligt om, at gymnasielever var kørt med busser til København for at demonstrere. Jeg kan godt forstå, at statsministeren er meget ked af den mobilisering imod regeringens velfærdsforringelser, som vi har oplevet, for regeringen forsøger jo at få det til at fremstå, som om vi er i gang med en generationskamp. Det kunne vi jo høre på statsministerens indlæg, hvor han forsøgte at fremstille det, som om der skal tages fra de ældre og gives til de unge.

Men heldigvis har vi en ungdom i Danmark, som ikke ønsker at være en del af en generationskamp, men som siger, at det er en fælles kamp for unge og ældre og dem midt imellem at sikre, at vi har et godt velfærdssamfund i fremtiden, at det er en fælles kamp for, at der ikke skal skæres i hverken efterløn, SU, dagpenge eller kontanthjælp, og at det er en fælles kamp imod den ensretning, som regeringen prøver at gennemføre på alle områder. Derfor: I stedet for at håne gymnasielever, der går til kamp for at bevare velfærden og gå imod regeringens velfærdsforringelser, er vi stolte af, at Danmark har en ungdom, der ønsker at gå imod velfærdsforringelser og ensretning.

Statsministeren talte om, at han ønsker at skabe et samfund, hvor det går fremad for alle. Vi hørte ham sige, hvor godt det er, at almindelige familier har fået 19.000 kr. mere om året at leve for, men statsministeren glemte at tale om alle